

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 11/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 218/2009 a jeho uznesením zo 6. júla 2009, ako aj namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresnou prokuratúrou Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1301/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie

svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 218/2009 a jeho uznesením zo 6. júla 2009 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ako aj porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru Okresnou prokuratúrou Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1301/07.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ bol úspešný pred Európskym súdom v konaní č. k.: 57678/00 z dňa 27.06.2006 a štát SR dostal povinnosť zaplatiť úhrnne sumu 4.950 Euros, ale Mgr. M. vyplatil iba sumu 4.888.29 a mal zaplatiť ešte aj úroky z omeškania, lebo zaplatil 04. 12. 2006, keď mal zaplatiť do 27. 09. 2006.

Sťažovateľ podal trestné oznámenie proti Mgr. I. M., ale toto konanie bolo ŠTÁTO-MAFIOU zmarené spôsobom protizákonným.

Sťažovateľ požiadal exekútora o vymáhanie nedoplatku a okrem zaplatenia poplatku exekútor nič neurobil.

Okresný súd Bratislava I v konaní 4 Er 1495/2006 konanie iba maril a Krajský súd Bratislava v konaní 19 CoE/218/2009-62 konanie zmaril. Súdy zmarili povinnosť štátu SR zaplatiť nedoplatok, hoci je to ÚRADNÁ POVINNOSŤ ŠTÁTU a súdy len ukázali, že Európsky súd pre nich nič neznamena, hoci sú rozhodnutím viazaní.“

2. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ bol úspešný v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý svojím rozsudkom č. 57678/00 z 27. júna 2006 zaviazal Slovenskú republiku vyplatiť sťažovateľovi nemajetkovú ujmu v sume 4 950 €. Na účet sťažovateľa, ako to vyplýva z kópie výpisu z Uni Banky, poukázala Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) sumu 4 888,29 €, na základe čoho sa sťažovateľ domáhal doplatenia zostatku do sumy 4 950 €, ako aj úrokov z omeškania. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 4 Er 1495/2006-43, EX 102/2008 z 26. novembra 2008 zastavil exekúciu podľa § 44 ods. 3 Exekučného

poriadku z dôvodu, že uznesením okresného súdu č. k. 4 Er 1495/2006-24 z 22. mája 2007 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 16 CoE 21//2007-34 z 19. februára 2008 zamietol žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi. Proti uvedenému rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal a žiadal, aby krajský súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z 26. novembra 2008 a prikázal povinnému zaplatiť sťažovateľovi satisfakciu 200 000 Sk a poveriť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Krajský súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na spravodlivé konanie postupom okresnej prokuratúry, ktorá mala zmariť trestné konanie proti zodpovednému úradníkovi ministerstva spravodlivosti.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd Bratislava porušil v konaní 19 CoE/218/2009-62 garantované čl. 6 ods. 1 právo na spravodlivé konanie a čl. 13 právo na účinný opravný prostriedok podľa medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Okresná prokuratúra Bratislava I porušila základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu Bratislava 19CoE/218/2009-62 zo dňa 06. 07. 2009 a vec vracia na ďalšie konanie a prikazuje Okresnému súdu Bratislava I konať podľa medzinárodných dohovorov.

Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 100.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu ÚS SR, rovnako je povinný zaplatiť trovy advokáta a sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje konať Okresnej prokuratúre Bratislava I v trestnom stíhaní Mgr. I. M. pre marenie výkonu úradného rozhodnutia rozsudku Európskeho súdu č. 57678/00 zo dňa 27. 06. 2006.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07, I. ÚS 377/09).

6. Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný právny prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 218/2009 a napadnutým rozhodnutím, ako aj porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresnou prokuratúrou v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1301/07. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuvádza žiadnu argumentáciu k uvedeným článkom dohovoru, ktorých porušenie namieta, a obmedzil sa iba na konštatovanie, že k porušeniu došlo. Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv aj postupom okresnej prokuratúry. Z prílohy pripojenej k sťažnosti vyplýva, že okresná prokuratúra, na ktorú sťažovateľ podal podnet na trestné konanie proti zodpovednému pracovníkovi ministerstva spravodlivosti bol postúpený na prešetrenie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava I, oddeleniu skráteneho vyšetrovania Staré Mesto – stred. Z uvedeného dôvodu preto nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného práva okresnou prokuratúrou.

7. Keďže sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti k namietanému porušeniu označených článkov dohovoru napadnutých postupom a rozhodnutím krajského súdu, nedostatok odôvodnenia neumožňuje ústavnému súdu sa s touto časťou sťažnosti zaoberať. Pretože sťažovateľ okrem konštatovania porušenia svojich práv postupom krajského súdu a jeho napadnutým rozhodnutím toto porušenie ničím neodôvodnil, nepreukázal tým ani existenciu príčinnej súvislosti medzi označeným uznesením krajského súdu a namietaným porušením označených práv. Z uvedených skutočností možno vyvodiť záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažovateľa v tejto časti.

8. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Sťažovateľ však takéto námietky vo svojej sťažnosti neuviedol. Samotný subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k namietanému porušeniu týchto

práv. Absencia objektívnych okolností, ktoré by dovolili takýto záver, vylučuje možnosť prijatia sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 377/09). Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

9. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010